

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2020. gada 24. novembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesu iestāžu sadarbība civillietās – Regula (ES) Nr. 1215/2012 – Tiesu jurisdikcija – 7. panta 1. un 2. punkts – Īpašā jurisdikcija lietās, kas attiecas uz neatļautu darbību vai kvazideliktu – Prasība izbeigt komercpraksi, kas tiek uzskatīta par nesaderīgu ar konkurences tiesībām – Apgalvojums par dominējošu stāvokli, kas izpaužas kā komercprakse, uz kuru attiecas līguma noteikumi – Izmitināšanas vietu rezervēšanas platforma tiešsaistē *booking.com*

Lietā C-59/19

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Bundesgerichtshof* (Federālā augstākā tiesa, Vācija) iesniedza ar 2018. gada 11. decembra lēmumu, kas Tiesā reģistrēts 2019. gada 29. janvārī, tiesvedībā

Wikingerhof GmbH & Co. KG

pret

Booking.com BV,

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], priekšsēdētāja vietniece R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], palātu priekšsēdētāji Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*] un A. Prehala [*A. Prechal*], tiesneši T. fon Danvics [*T. von Danwitz*], K. Toadere [*C. Toader*], M. Safjans [*M. Safjan*] (referents), D. Švābi [*D. Šváby*], S. Rodins [*S. Rodin*], K. Jirimēe [*K. Jürimäe*], K. Likurģs [*C. Lycourgos*] un P. Dž. Švīrebs [*P. G. Xuereb*],

ģenerāladvokāts: H. Saugmandsgors Ēe [*H. Saugmandsgaard Øe*],

sekretārs: D. Dīterts [*D. Dittert*], nodaļas vadītājs,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2020. gada 27. janvāra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Wikingerhof GmbH & Co. KG* vārdā – *V. Soyez* un *C. Aufdermauer*, *Rechtsanwälte*,
- *Booking.com BV* vārdā – *T. Winter*, *N. Hermann*, *L. Alexy* un *C. Bauch*, *Rechtsanwälte*,
- Čehijas valdības vārdā – *M. Smolek* un *J. Vláčil*, kā arī *A. Kasalická*, pārstāvji,
- Eiropas Komisijas vārdā – *M. Heller* un *G. Meessen*, pārstāvji,

* Tiesvedības valoda – vācu.

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2020. gada 10. septembra tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās (OV 2012, L 351, 1. lpp.) 7. panta 2. punktu.
- 2 Šis lūgums radās tiesvedībā starp saskaņā ar Vācijas tiesībām dibinātu sabiedrību *Wikingerhof GmbH & Co. KG*, kura administrē viesnīcu Šlēsvigas–Holšteinas federālajā zemē (Vācija), un *Booking.com BV*, saskaņā ar Nīderlandes tiesībām dibinātu un turpat reģistrētu sabiedrību, kura administrē izmitināšanas vietu rezervēšanas platformu, saistībā ar otrās minētās sabiedrības praksi, kas *Wikingerhof* skatījumā izpaužas kā dominējoša stāvokļa ļaunprātīga izmantošana.

Atbilstošās tiesību normas

- 3 Regulas Nr. 1215/2012 15., 16. un 34. apsvērumi ir formulēti šādi:

“(15) Jurisdikcijas noteikumiem vajadzētu būt ļoti paredzamiem, un tiem būtu jābalstās uz principu, ka jurisdikcijas pamatā ir atbildētāja domicils. Jurisdikcijai vienmēr vajadzētu būt pieejamai ar šādu pamatojumu, izņemot dažās skaidri noteiktās situācijās, kurās strīda priekšmets vai pušu autonomija garantē citu sasaistes faktoru. Juridiskas personas domicils jānosaka autonomi, lai kopējos noteikumus padarītu pārskatāmākus un novērstu jurisdikcijas kolīzijas.

(16) Papildus atbildētāja domicilam vajadzētu būt alternatīviem jurisdikcijas pamatojumiem, kuru pamatā ir cieša saistība starp tiesu un lietu vai kuru nolūks ir veicināt pareizu tiesvedības norisi. Ciešas saistības pastāvēšanai būtu jānodrošina juridiskā noteiktība un jānovērš iespējamība, ka prasību pret atbildētāju ceļ viņam saprātīgi neparedzamā dalībvalsts tiesā. Tas ir jo īpaši svarīgi strīdos par ārpuslīgumiskām saistībām, kas izriet no privātās dzīves un personas tiesību aizskārumiem, tostarp no goda aizskaršanas un neslavas celšanas.”

[..]

(34) Būtu jānodrošina nepārtrauktība starp [1968. gada 27. septembra] Konvenciju [par jurisdikciju un spriedumu izpildi civillietās un komerclietās (OV 1972, L 299, 32. lpp.), kurā grozījumi ir izdarīti ar turpmākām konvencijām par jaunu dalībvalstu pievienošanu šai konvencijai], [Padomes 2000. gada 22. decembra] Regulu (EK) Nr. 44/2001 [par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās (OV 2001, L 12, 1. lpp.)], un šo regulu, un tālab būtu jānosaka pārejas noteikumi. Šī pati nepārtrauktības vajadzība attiecas uz [šo] Konvenciju [..] un regulu, kas to aizstāj, interpretāciju Eiropas Savienības Tiesā.”

- 4 Regulas Nr. 1215/2012 II nodaļā “Jurisdikcija” ir tostarp ietverta 1. iedaļa “Vispārīgi noteikumi” un 2. iedaļa “Īpašā jurisdikcija”. Minētās regulas 4. panta 1. punktā, kas ietilpst 1. iedaļā, ir noteikts:

“Saskaņā ar šo regulu personas, kuru domicils ir kādā dalībvalstī, var iesūdzēt minētās dalībvalsts tiesā neatkarīgi no viņu pilsonības.”

- 5 Regulas Nr. 1215/2012 7. pants, kas ir ietverts II nodaļas 2. iedaļā “Vispārīgi noteikumi”, ir izteikts šādi:

“Personu, kuras domicils ir kādā dalībvalstī, var iesūdzēt citā dalībvalstī:

[..]

- 1) a) lietās, kas attiecas uz līgumiem, – attiecīgās saistības izpildes vietas tiesās;

[..]

- 2) lietās, kas attiecas uz neatļautu darbību vai kvazideliktu – tās vietas tiesās, kur iestājies vai var iestāties notikums, kas rada kaitējumu;

[..].”

- 6 Regulas 1215/2012 25. panta 1. punktā, kas ir ietverts II nodaļas 7. iedaļā “Vienošanās par jurisdikciju”, ir noteikts:

“Ja puses neatkarīgi no to domicila ir vienojušās par to, ka kādas dalībvalsts tiesai vai tiesām ir jurisdikcija izskatīt jebkādu strīdu, kas radušies vai varētu rasties saistībā ar konkrētām tiesiskām attiecībām, tad jurisdikcija ir minētajai tiesai vai tiesām, ja vien šī vienošanās saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem nav spēkā neesoša attiecībā uz tās spēkā esamību pēc būtības. [..]”

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

- 7 2009. gada martā *Wikingerhof* ar *Booking.com* noslēdza otrās minētās tipveida līgumu, kurā tostarp bija paredzēts:

“Vispārīgie pārdošanas nosacījumi

Viesnīca paziņo, ka tā no *Booking.com* ir saņēmusi Vispārīgo pārdošanas nosacījumu [..] versijas 0208 kopiju. Tā ir pieejama internetā vietnē *Booking.com* [..]. Viesnīca apstiprina, ka tā ir izlasījusi un sapratusi nosacījumus un tiem piekrit. Nosacījumi ir neatņemama šī līguma sastāvdaļa [..]”

- 8 Pēc tam *Booking.com* vairākkārt mainīja šos vispārīgos pārdošanas nosacījumus, kas šai sabiedrībai ir pieejami *Extranet* – sistēmā, ar kuras palīdzību var atjaunināt ar viesnīcu saistīto informāciju un datus par rezervācijām.
- 9 *Wikingerhof* rakstveidā apstrīdēja vispārīgo pārdošanas nosacījumu jaunās versijas, ko *Booking.com* bija darījusi zināmu savām līgumslēdzējām pusēm 2015. gada 25. jūnijā, iekļaušanu līgumā, kurš *Wikingerhof* saista ar *Booking.com*. *Wikingerhof* uzskatīja, ka tai nav bijis izvēles kā vien noslēgt minēto līgumu *Booking.com* spēcīgās pozīcijas starpnieka pakalpojumu un izmitināšanas vietu rezervācijas portālu tirgū dēļ, pat ja konkrēta *Booking.com* prakse nav taisnīga un tādējādi ir pretēja konkurencei.
- 10 *Wikingerhof* cēla prasību *Landgericht Kiel* (Kīles apgabaltiesa, Vācija), prasot, lai *Booking.com* tiktu aizliegts pie *Wikingerhof* norādītās cenas bez pēdējās minētās piekrišanas izmitināšanas vietu platformā pievienot frāzi “izdevīgāka cena” vai “cena ar atlaidi”, tiktu izbeigts liegums pēdējai minētajai piekļūt kontaktinformācijai, ko līgumslēdzējas puses šai platformā ievieto un, visbeidzot, tiktu aizliegts viesnīcas, ko *Wikingerhof* administrē, pozicionēšanu meklēšanas pieprasījumos padarīt atkarīgu no vairāk nekā 15 % lielas komisijas naudas.

- 11 *Booking.com* atsaucās uz *Landgericht Kiel* (Ķīles apgabaltiesa) teritoriālās un starptautiskās jurisdikcijas neesamību, jo ar *Wikingerhof* noslēgtajā līgumā neesot vienošanās par jurisdikcijas noteikšanu; saskaņā ar šo līgumu no tā izrietošo strīdu izskatīšanas teritoriālā piekritība esot Amsterdamas tiesām (Nīderlande).
- 12 *Landgericht Kiel* (Ķīles apgabaltiesa) nosprieda, ka nevar pieņemt *Wikingerhof* prasību teritoriālās un starptautiskās jurisdikcijas neesamības dēļ. Šis spriedums tika apstiprināts ar *Oberlandesgericht Schleswig* (Federālās zemes Augstākā tiesa Šlēsvīgā, Vācija) kā apelācijas instances spriedumu, saskaņā ar kuru konkrētajā lietā nav bijusi nedz saistības izpildes vietas tiesas jurisdikcija saskaņā ar Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 1. punktu, nedz arī – runājot par lietām, kas attiecas uz neatļautu darbību vai kvazideliktu – tās vietas tiesas jurisdikcija, kur iestājies vai var iestāties notikums, kas rada kaitējumu, atbilstoši šīs regulas 7. panta 2. punktam.
- 13 *Wikingerhof* par šo spriedumu iesniedza revīzijas sūdzību *Bundesgerichtshof* (Federālā Augstākā tiesa, Vācija).
- 14 Šī tiesa norāda, ka nerodas *Booking.com* izvirzītais jautājums par iespējamo ietekmi uz to Vācijas tiesu jurisdikcijas noteikšanu, kurās ir vērsusies *Wikingerhof*, jo šāda vienošanās likumīgi nav tikusi noslēgta saskaņā ar prasībām, kuras izriet no Regulas Nr. 1215/2012 25. panta.
- 15 Šai gadījumā revīzijas sūdzība ir pamatota ar faktu, ka apelācijas instances tiesa esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu, uzskatot, ka apelācijas sūdzība, kas tai ir bijusi jāizskata, neietilpst lietās, kas attiecas uz neatļautu darbību vai kvazideliktu Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punkta izpratnē.
- 16 Iesniedzējtiesas, kura atsauca uz 2018. gada 5. jūlija spriedumu *flyLAL-Lithuanian Airlines* (C-27/17, EU:C:2018:533), skatījumā prasība ietilpst lietās, kas attiecas uz neatļautu darbību vai kvazideliktu Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punkta izpratnē, ja tās priekšmets ir civiltiesiskās atbildības vai darbības pārtraukšanas prasījumi, kuri ir balstīti uz to, ka kritizētā darbība ir uzskatāma par dominējoša stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu. Šāda dominējoša stāvokļa ļaunprātīga izmantošana varot būt radusies tādēļ, ka līguma noslēgšanas priekšnoteikums ir bijusi piekrišana netaisnīgiem darījuma nosacījumiem.
- 17 Šī tiesa sliecas uzskatīt, ka pamatlieta ir pieskaitāma pie lietām, kas attiecas uz neatļautu darbību vai kvazideliktu Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punkta izpratnē, ciktāl *Wikingerhof* nav piekritusi aplūkotā līguma noteikumiem, kurus tā uzskatīja par netaisnīgiem tikai un vienīgi *Booking.com* dominējoša stāvokļa dēļ un tiem tādējādi nav brīvprātīgi piekritusi. Tālab pamatlietā nav vienīgi jautājums par šī līguma interpretāciju, bet arī par to, vai konkrētu līgumisku noteikumu piemērošana ir uzskatāma par ļaunprātīgu un līdz ar to pretēju konkurences tiesībām, ja šādus noteikumus ir izvirzījis uzņēmums, kurš, iespējams, ieņem dominējošu stāvokli.
- 18 Šajos apstākļos *Bundesgerichtshof* (Federālā Augstākā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai [Regulas Nr. 1215/2012] 7. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka jurisdikcijā attiecībā uz neatļautu darbību ietilpst prasība, kas vērsta pret konkrētu darbību pārtraukšanu, ja var konstatēt, ka apstrīdētā darbība balstās uz līguma noteikumiem, taču prasītājs norāda, ka šie noteikumi pamatojas uz atbildētāja dominējoša stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu?”

Par prejudiciālo jautājumu

- 19 Ar jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka to piemēro prasībai, kura celta ar nolūku apturēt konkrētas darbības, kas ir veiktas prasītāju un atbildētāju saistošās līgumiskajās attiecībās, un kura ir pamatota ar apgalvojumu par atbildētāja dominējošā stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu, pārkāpjot konkurences tiesības.
- 20 Vispirms jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1215/2012 34. apsvērumu ar to tiek atcelta un aizstāta Regula Nr. 44/2001, ar kuru savukārt tika aizstāta 1968. gada 27. septembra Konvencija par jurisdikciju un spriedumu izpildi civillietās un komerclietās, kurā grozījumi ir izdarīti ar turpmākām konvencijām par jaunu dalībvalstu pievienošanos šai konvencijai. Līdz ar to Tiesas sniegtā interpretācija par tiesību normām šajos pēdējos minētajos juridiskajos instrumentos attiecas arī uz Regulas Nr. 1215/2012 noteikumiem, jo šīs normas var uzskatīt par “ekvivalentām”. Šādi tas ir šīs konvencijas 5. panta 3. punkta un Regulas Nr. 44/2001 gadījumā, no vienas puses, un Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punkta gadījumā, no otras puses (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2020. gada 9. jūlijs, *Verein für Konsumenteninformation*, C-343/19, EU:C:2020:534, 22. punkts).
- 21 Kamēr ar Regulas Nr. 1215/2012 4. panta 1. punktu ir ieviesta atbildētāja dalībvalsts tiesu vispārīga jurisdikcija, šīs regulas 7. panta 1. punktā un 7. panta 2. punktā ir paredzēta īpaša jurisdikcija lietās, kas attiecas uz līgumiem un lietās, kas attiecas uz neatļautu darbību vai kvazideliktu, ļaujot prasītājam savu prasību celt citu dalībvalstu tiesās.
- 22 Šādi ar prasībām, kuras ietilpst pirmajā kategorijā, ar minētās regulas 7. panta 1. punktu prasītājam tiek ļauts vērsties tādu saistību izpildes vietas tiesā, uz kurām ir balstīta prasība, savukārt prasībām, kuras ietilpst otrajā kategorijā, tās pašas regulas 7. panta 2. punktā ir paredzēts, ka tās var celt tās vietas tiesās, kur iestāties vai var iestāties notikums, kas rada kaitējumu.
- 23 Saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru Savienības jēdziens “lietas, kas attiecas uz neatļautu darbību vai kvazideliktu” Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punkta izpratnē ietver visas prasības, ar kurām tiek lūgts konstatēt atbildētāja atbildību un kuras nav lietas, kas attiecas uz līgumiem šīs regulas 7. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē (šajā ziņā skat. spriedumus, 1988. gada 27. septembris, *Kalfelis*, 189/87, EU:C:1988:459, 18. punkts, un 2018. gada 12. septembris, *Löber*, C-304/17, EU:C:2018:701, 19. punkts), proti, tās nav pamatotas ar juridisku pienākumu, ko viena persona attiecībā pret otru brīvi ir uzņēmusies (spriedums, 2005. gada 20. janvāris, *Engler*, C-27/02, EU:C:2005:33, 51. punkts).
- 24 Šai gadījumā, lai tiktu atzītas tiesas, kurā ir vērsusies *Wikinghof*, jurisdikcija izskatīt pamatlietu, ir jānošķir, no vienas puses, lietas, kas attiecas uz neatļautu darbību vai kvazideliktu Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punkta izpratnē, un, no otras puses, lietas, kas attiecas uz līgumiem šīs regulas 7. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē. No iesniedzējtiesas lēmuma izriet, ka, lai arī *Wikinghof* formulētajai prasībai būtu jāietilpst līgumu jomā un tādējādi to varot celt vietā, kur ir izpildīta vai ir jāizpilda saistība, kas ir šīs prasības pamatā, tiesai, kurā šī prasība ir celta, tomēr neesot jurisdikcijas.
- 25 Saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru divi minētajās tiesību normās paredzētie noteikumi par īpašo jurisdikciju ir jāinterpretē autonomi, atsaucoties uz Regulas Nr. 1215/2012 sistēmu un mērķi, lai nodrošinātu šīs regulas vienveidīgu piemērošanu visās dalībvalstīs (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1988. gada 27. septembris, *Kalfelis*, 189/87, EU:C:1988:459, 16. punkts; 2002. gada 17. septembris, *Tacconi*, C-334/00, EU:C:2002:499, 19. punkts, un 2013. gada 18. jūlijs, *ÖFAB*, C-147/12, EU:C:2013:490, 27. punkts). Šī nepieciešamība it īpaši šo divu noteikumu attiecīgo piemērošanas jomu nošķiršanai nozīmē to, ka jēdzieni “lietas, kas attiecas uz līgumiem” un “lietas, kas attiecas uz neatļautu darbību vai kvazideliktu” nav jāsaprot kā tādi, kuros ir atsauce uz kvalifikāciju, kādu piemērojams likums piešķir attiecīgajām tiesiskajām attiecībām valsts tiesā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 13. marts, *Brogstter*, C-548/12, EU:C:2014:148, 18. punkts).

- 26 Pirmkārt, attiecībā uz Regulas Nr. 1215/2012 sistēmu – tā balstās uz atbildētāja domicila dalībvalsts tiesas jurisdikcijas vispārīgo noteikumu, savukārt it īpaši tās 7. pantā paredzētie īpašās jurisdikcijas noteikumi ir izņēmumi no šī vispārīgā noteikuma un kā tādi ir jāinterpretē šauri (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1988. gada 27. septembris, *Kalfelis*, 189/87, EU:C:1988:459, 19. punkts) un šīs regulas piemērošanā savstarpēji viens otru izslēdz.
- 27 Tajā pašā laikā – kā to secinājumu 87. punktā ir norādījis ģenerālvokāts – minēto sistēmu raksturo iespēja prasītājam atsaukties uz kādu no minētajā regulā paredzētajiem īpašās jurisdikcijas noteikumiem.
- 28 Otrkārt, attiecībā uz Regulas Nr. 1215/2012 mērķiem – no šīs regulas 16. apsvēruma izriet, ka īpašās jurisdikcijas noteikumi, uz kuriem prasītājs, pirmkārt, var atsaukties saskaņā ar minētās regulas 7. panta 1. punktu un, otrkārt, saskaņā ar 7. panta 2. punktu, ir tikuši ieviesti, ņemot vērā īpaši ciešo saikni starp prasību un tiesu, kura var tikt aicināta to izskatīt, vai arī, lai veicinātu pareizas tiesvedības norisi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 4. oktobris, *Feniks*, C-337/17, EU:C:2018:805, 36. punkts).
- 29 Tādēļ jāuzskata, ka vai nu Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 1. punkta, vai 7. panta 2. punkta piemērojamība ir atkarīga, pirmkārt, no prasītāja izvēles atsaukties vai neatsaukties uz vienu no šiem īpašās jurisdikcijas noteikumiem, un, otrkārt, no tā, kā tiesa, kuras izskatīšanā ir lieta, vērtē šajās tiesību normās paredzētos īpašos nosacījumus.
- 30 Šai sakarā, ja prasītājs atsauca uz vienu no minētajiem noteikumiem, tiesai, kura izskata lietu, ir jāpārbauda, vai prasītāja prasījumi neatkarīgi to kvalifikācijas valsts tiesībās ir līgumiski vai – tieši otrādi – tādi, kas izriet no neatļautas darbības vai kvazidelikta minētās regulas izpratnē.
- 31 It īpaši – kā secinājumu 90. punktā ir norādījis ģenerālvokāts – tiesai, kura izskata lietu, ir jānosaka, vai prasība, kas ir celta starp līgumslēdzējam pusēm par saistībām, kuras ir vai nu “līgumiskas”, vai “likumiskas”, ir piederīga “lietām, kas attiecas uz līgumiem”, Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 1. punkta izpratnē vai “lietām, kas attiecas uz neatļautu darbību”, šīs regulas 7. panta 2. punkta izpratnē (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 13. marts, *Brogssitter*, C-548/12, EU:C:2014:148, 26. punkts).
- 32 Tālab prasība ir pieskaitāma “lietām, kuras attiecas uz līgumiem”, Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē, ja tāda līguma interpretācija, kas atbildētāju saista ar prasītāju, šķiet neizbēgama, lai pierādītu rīcības likumīgo vai – gluži otrādi – nelikumīgo raksturu, ko pirmais minētais pārmet otram minētajam (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 13. marts, *Brogssitter*, C-548/12, EU:C:2014:148, 25. punkts). Tieši tā tas ir tādas prasības gadījumā, kuras pamatā ir līguma noteikumi vai tiesību normas, kas ir piemērojamas šī līguma dēļ (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2015. gada 10. septembris, *Holterman Ferho Exploitatie u.c.*, C-47/14, EU:C:2015:574, 53. punkts, kā arī 2017. gada 15. jūnijs, *Kareda*, C-249/16, EU:C:2017:472, 30.–33. punkts).
- 33 Savukārt, ja prasītājs savā prasības pieteikumā atsauca uz noteikumiem par atbildību, kas izriet no neatļautas darbības vai kvazidelikta, proti, ar likumu noteiktu saistību neizpildi, un nav vajadzības izvērtēt ar atbildētāju noslēgtā līguma saturu, lai noteiktu, vai viņam pārņemta rīcība ir vai nav likumīga, jo šāds pienākums atbildētājam ir neatkarīgi no šī līguma, tad prasības celšanas pamats ietilpst lietās, kas attiecas uz neatļautu darbību vai kvazideliktu Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punkta izpratnē.
- 34 Šajā gadījumā *Wikingerhof* savā prasības pieteikumā atsauca uz Vācijas konkurences tiesību normu pārkāpumu, kurās ir paredzēts vispārējs aizliegums ļaunprātīgi izmantot dominējošo stāvokli neatkarīgi no jebkāda līguma vai citas brīvprātīgas rīcības. Konkrētāk, tā norāda, ka tai nav bijis citas izvēles, kā vien noslēgt aplūkoto līgumu un ciest no sekām, ko radījuši *Booking.com* vēlāk veiktie grozījumi vispārējos pārdošanas nosacījumos pēdējās minētās sabiedrības spēcīgās pozīcijas konkrētajā tirgū dēļ, lai arī dažas no *Booking.com* praksē veiktajām darbībām ir netaisnīgas.

- 35 Tālab galvenais juridiskais jautājums pamatlietā ir par to, vai minēto konkurences tiesību izpratnē *Booking.com* ir ļaunprātīgi izmantojusi savu dominējošo stāvokli. Kā secinājumu 122. un 123. punktā ir norādījis ģenerāladvokāts – lai konkurences tiesību aspektā noteiktu, vai *Booking.com* pārmestā prakse ir vai nav likumīga, nav obligāti jāinterpretē līgums, kas savstarpēji saista pamatlietas dalībniekus, un šāda interpretācija labākajā gadījumā ir vajadzīga minētās prakses pierādīšanai pēc būtības.
- 36 Tādējādi ir jākonstatē – un to pārbaudīt ir iesniedzējtiesas ziņā –, ka *Wikingerhof* prasība, kas ir pamatota ar likumisku pienākumu atturēties no jebkādas dominējoša stāvokļa ļaunprātīgas izmantošanas, ir pieskaitāma pie lietām, kuras attiecas uz neatļautu darbību vai kvazideliktu Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punkta izpratnē.
- 37 Šāda interpretācija ir saderīga ar tiesas tuvuma un pareizas tiesvedības mērķiem, kam šī regula kalpo un kas ir minēti tās 16. apsvērumā, kā arī šā sprieduma 28. punktā. Faktiski saskaņā ar Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punktu kompetentā tiesa, proti, – tādos apstākļos kā pamatlietā, – tiesa [tās valsts] tirgū, uz kuru attiecas apgalvotā pret konkurenci vērstā rīcība, ir vispiemērotākā, lai izspriestu galveno jautājumu par šī apgalvojuma pamatotību, it īpaši, savācot un izvērtējot šai sakarā nozīmīgos pierādījumus (skat. pēc analogijas spriedumus, 2019. gada 29. jūlijs, *Tibor-Trans*, C-451/18, EU:C:2019:635, 34. punkts, un 2020. gada 9. jūlijs, *Verein für Konsumenteninformation*, C-343/19, EU:C:2020:534, 38. punkts).
- 38 Ņemot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka to piemēro prasībai, kura celta ar nolūku izbeigt konkrētas darbības, kas ir veiktas prasītāju un atbildētāju saistošās līgumiskajās attiecībās, un kura ir pamatota ar apgalvojumu par atbildētāja dominējoša stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu, pārkāpjot konkurences tiesības.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 39 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 7. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka to piemēro prasībai, kura celta ar nolūku izbeigt konkrētas darbības, kas ir veiktas prasītāju un atbildētāju saistošās līgumiskajās attiecībās, un kura ir pamatota ar apgalvojumu par atbildētāja dominējoša stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu, pārkāpjot konkurences tiesības.

[Paraksti]